

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **A. M.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2024, č. j. MV-128710-4/SO-2024, o přihlášení osob přicházejících do úvahy jako osoby zúčastněné na řízení, v řízení o kasační stížnosti žalobce a o kasační stížnosti G. G., G. M., a T. M., zast. advokátem Mgr. Petrem Václavkem, sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 4. 2025, č. j. 35 A 30/2024 - 102,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Kasační stížnost G. G., nar. X, G. M., nar. X, a T. M., nar. X, všichni bytem T. G. M. X, K. V., zast. advokátem Mgr. Petrem Václavkem, sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni rozhodl usnesením ze dne 1. 4. 2025, že žalobcova manželka G. G., nar. X, a synové G. M., nar. X, a T. M., nar. X (*dále „rodinní příslušníci žalobce“*), nejsou osobami zúčastněnými na řízení vedeném u téhož krajského soudu pod sp. zn. 35 A 30/2024.

[2] Usnesení krajského soudu bylo doručeno společnému zástupci žalobce i rodinných příslušníků žalobce dne 22. 4. 2025.

Výrok I. – kasační stížnost žalobce

[3] Žalobce napadl usnesení krajského soudu blanketní kasační stížností podanou dne 6. 5. 2025. Již v záhlaví kasační stížnosti žalobce označil jako *stěžovatele* sám sebe. K podání připojil plnou moc osvědčující zmocnění advokáta Mgr. Petra Václavka k tomu, aby jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud dlouhodobě zastává názor, že proti usnesení o nepřiznání postavení osoby zúčastněné na řízení podle § 34 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále „s. ř. s.“*), může podat kasační stížnost výhradně osoba, která se takového postavení domáhá. Žalobce není osobou oprávněnou k podání takové kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Azs 155/2004 - 47, č. 1535/2008 Sb. NSS, a na něj navazující judikatura jako např. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2014, č. j. 7 As 96/2014 - 75, usnesení NSS ze dne 14. 1. 2021, č. j. 1 As 484/2020 - 22, bod 4, nebo ze dne 29. 2. 2024, č. j. 6 As 24/2024 - 13, body 4 a 5). Jak uvedl NSS ve svém rozsudku ze dne 26. 6. 2024, č. j. 8 Azs 138/2024 - 39, bod 23: „*skutečnost, že určitá osoba není OZNR, se dotýká výlučně právní sféry této osoby, a proto stěžovatel zjevně není oprávněn namítat nezákonnost takového výsledku, a to ani v kasační stížnosti proti konečnému rozhodnutí krajského (městského) soudu [§ 46 odst. 1 písm. c) užitý přiměřeně na základě § 120 s. ř. s.].*“

[5] Žalobcova kasační stížnost nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že ji žalobce podává sám za sebe, nikoli za některého z rodinných příslušníků žalobce. Ve světle výše citované judikatury se tedy jedná o kasační stížnost podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou. NSS proto žalobce nevyzýval k odstranění vad (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) a postupem podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl výrokem I. tohoto usnesení.

Výrok II. – kasační stížnost rodinných příslušníků žalobce

[6] Dne 13. 5. 2025 obdržel NSS podání od rodinných příslušníků žalobce. Ti v něm NSS sdělují, že v kasační stížnosti žalobce ze dne 6. 5. 2025 byl žalobce uveden chybně a podání bylo míněno jako kasační stížnost rodinných příslušníků žalobce. Dne 20. 5. 2025 pak NSS obdržel podání označené jako „*Kasační stížnost stěžovatelů proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 01. 04. 2025, č. j.: 35 A 30/2024 - 102*“. V něm rodinní příslušníci žalovaného opakují své tvrzení z předchozího podání. Dále uvádějí, že žalobce nebyl oprávněn podat proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Nebyl však *osobou zjevně neoprávněnou* ve smyslu § 109 odst. 1 s. ř. s., neboť je zákonným zástupcem svých dvou synů, kteří oprávněni podat kasační stížnost jsou. Žalobcovo podání ze dne 6. 5. 2025 tak mělo být vyloženo jako blanketní kasační stížnost podaná za jeho syny, a to i s ohledem na zásadu, že úkony je nutno posuzovat podle jejich skutečného obsahu (§ 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, za použití § 64 s. ř. s.). Dále rodinní příslušníci žalobce předkládají kasační argumentaci proti napadenému usnesení krajského soudu.

[7] NSS se nejprve zabýval povahou podání rodinných příslušníků žalobce. Dospěl k závěru, že podání ze dne 13. 5. 2025 je samostatnou, novou kasační stížností v posuzované věci. Skutečnost, že v žalobcově podání ze dne 6. 5. 2025 měli dle svého tvrzení být uvedeni

pokračování

rodinní příslušníci žalobce, nic nemění na tom, že žalobce byl ve svém podání výlučně identifikován jako stěžovatel. NSS si nemůže v rozporu s naprosto jasně formulovaným textem podání domýšlet, zda žalobce náhodou nechtěl podat kasační stížnost za někoho jiného. Z žádné části žalobcovy kasační stížnosti (ani z přiložené plné moci) neplyne, že by měl v úmyslu podat kasační stížnost za své syny. Naopak, ze všech stěžovatelem předložených dokumentů jasně plynulo, že kasační stížnost podává výlučně svým jménem a za sebe.

[8] V takové situaci rozhodně nepřísluší soudu, a to ani při respektování maximálního práva na přístup k soudu, aby naprosto jasné podání vyložil v rozporu s jeho jednoznačným obsahem jako podání úplně jiných osob.

[9] NSS se proto dále zabýval otázkou včasnosti kasační stížnosti rodinných příslušníků žalobce. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (doručení usnesení). Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[10] Jak již uvedeno výše, napadené usnesení bylo doručeno rodinným příslušníkům žalobce 22. 4. 2025 prostřednictvím jejich právního zástupce. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti tak byla středa 7. 5. 2025. Z doručenky datové zprávy podání rodinných příslušníků žalobce plyne, že kasační stížnost odeslali až dne 13. 5. 2025. Jedná se tedy o kasační stížnost opožděnou.

[11] NSS proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

Výrok III. – náklady řízení

[12] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2025

Michal Bobek

předseda senátu